

Republika Hrvatska
Općinski sud u Vukovaru
Vukovar, Županijska 31

Pn-8/2025-51

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E P R E S U D A

Općinski sud u Vukovaru po sucu Ivica Grubišić u pravnoj stvari tužitelja Soka Romić, OIB 07181815427, Josipa Runjanina 48, 32000 Vukovar zastupane po punomoćniku Ivan Ergotić, protiv tuženika Generali osiguranje dioničko društvo, OIB 10840749604, Slavonska avenija 1B, 10000 Zagreb, po punomoćniku odvjetniku Zlatko Zvonarević, radi naknade štete - osiguranje, radi naknade štete, nakon javno održane i zaključene glavne rasprave 13. travnja 2026. u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka, 24. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Generali osiguranje d.d. Zagreb OIB 10840749604, Slavonska avenija 1B, 10000 Zagreb da tužiteljici Soki Romić OIB 07181815427, Josipa Runjanina 48, 32000 Vukovar isplati iznos od 3.548,00 eura, i to:

- 2.550,00 eura na ime neimovinske štete, sa zakonskim zateznim kamatama od 28. lipnja 2024. isplate,
- 950,00 EUR na ime naknade za tuđu pomoć i njegu, sa zakonskim zateznim kamatama od 24. travnja 2026. do isplate,
- 48,00 EUR na ime troška fizikalne terapije, sa zakonskim zateznim kamatama od 24. travnja 2026 do isplate, sve po stopi određenoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, u roku od 15 dana.

II. Preko dosuđenog iznosa iz točke I. izreke ove presude odbija se tužbeni zahtjev kao neosnovan.

III. Odbija se tužitelj sa zahtjevom za isplatom imovinske štete na ime zubne proteza u iznosu od 300,00 eura.

IV. Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je u tužbi i tijekom postupka tvrdila da je dana 12. listopada 2022. u Vukovaru kao pješakinja stradala u prometnoj nesreći koju je skrivio osiguranik tuženika upravljajući osobnim automobilom marke Audi A3, registarske oznake VU 070-VU, te da je uslijed tog štetnog događaja zadobila teške tjelesne ozljede i trpjela imovinsku i neimovinsku štetu. Navodila je da je zbog zadobivenih ozljeda dugo liječena, operirana, podvrgnuta fizikalnoj terapiji, da i danas trpi posljedice u vidu smanjene pokretljivosti, bolova i narušenog psihičkog funkcioniranja, te da joj je bila potrebna pomoć druge osobe. Na ime neimovinske štete i pojedinih vidova imovinske štete postavila je tužbeni zahtjev, koji je tijekom postupka konačno precizirala na način da potražuje 7.800,00 EUR na ime neimovinske štete, 2.200,00 EUR na ime tuđe pomoći i njege, 96,00 EUR

na ime troškova fizikalne terapije i 300,00 EUR na ime uništene proteze, sve sa zateznim kamatama, pri čemu je navela da joj je prije pokretanja odnosno tijekom odštetnog postupka tuženik već isplatio 2.700,00 EUR na ime neimovinske štete te 300,00 EUR na ime tuđe pomoći i njege.

2. Tuženik je osporio tužbeni zahtjev preko iznosa koji smatra osnovanim. Nije sporio svoju pasivnu legitimaciju kao osiguratelj vozila štetnika, kao ni činjenicu da je njegov osiguranik sudjelovao u predmetnoj prometnoj nesreći, ali je tvrdio da je tužiteljica u znatnoj mjeri doprinijela nastanku štetnog događaja jer se nije kretala obilježenim pješačkim prijelazom niti najkraćim putem preko kolnika, već izvan obilježenog pješačkog prijelaza i na način kojim nije posvetila dužnu pažnju nailazećem vozilu. Tuženik je isticao da je tužiteljici već isplatio iznos koji smatra primjerenim, da dio potraživane štete nije dokazan, te osobito osporavao trajnu potrebu za tuđom pomoći i njegom i opseg trajnih posljedica.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u dokumentaciju u spisu, i to potvrdu PP Vukovar, pravomoćnu presudu Općinskog suda u Vukovaru K-156/2022 od 29. prosinca 2022., fotodokumentaciju i skicu mjesta događaja, medicinsku dokumentaciju tužiteljice, odštetni zahtjev i odgovor tuženika, pisane nalaze i mišljenja prometnog vještaka Darka Konjevića, medicinskog vještaka dr. Marcela Marcikića te psihijatrijskog vještaka prof. prim. dr. sc. Dunje Degmečić, kao i njihove usmene dopune dane na glavnoj raspravi. Sud je također saslušao svjedokinju Milku Tampelju te tužiteljicu kao stranku, i izvršio uvid u spis K-156/2022.

4. Predmet spora je naknada neimovinske i imovinske štete. U inicijalnoj tužbi od 11. veljače 2025. tužitelj je zahtijevao naknadu neimovinske štete u iznosu od 10.000,00 eura, a kasnije nakon što se tuženik izjasnio da je tužitelju isplatio po toj osnovi nesporni iznos od 2.700,00 eura i nakon provedenih vještačenja tužitelj se izjasnio da u odnosu na neimovinsku štetu potražuje iznos od 10.500,00 eura umanjeno za 2.700,00 eura nesporno isplaćenih, tako da je postavio zahtjev na iznos od 7.800,00 eura. Za primijetiti je da kod podnošenja tužbe, a i na pripremnom ročištu tužitelj nije znao koji iznos je tuženik isplatio kao nesporni iznos na ime neimovinske štete, što više to nije znao ni tuženik već se naknadno u podnesku izjasnio da je 2.700,00 eura isplaćeno na ime te štete, a 300,00 eura na ime tuđe pomoći i njege. Stoga po ocjeni ovog suda nije došlo do objektivne preinake tužbe povišenjem tužbenog zahtjeva, već do smanjenja. Tuženik u podnesku od 8. travnja 2026. nije naveo za koliko je tužitelj smanjio tužbeni zahtjev i za tako smanjeni tužbeni zahtjev nije postavio zahtjev za naknadu troška, iz kojeg razloga sud odlučuje o zahtjevu za naknadu parničnog troška uvažavajući opće kriterije za naknadu troška.

5. Među strankama nije sporno da je dana 12. listopada 2022. došlo do prometne nesreće u Vukovaru u kojoj je sudjelovalo vozilo osiguranika tuženika i tužiteljica kao pješakinja, da je vozilom upravljao osiguranik tuženika vožnjom unatrag, te da je tužiteljica u toj nesreći ozlijeđena. Sporna su ostala pitanja doprinosa tužiteljice nastanku štetnog događaja, visine pravične novčane naknade za neimovinsku štetu, postojanja i opsega imovinske štete te pravnog značaja već izvršenih isplata.

6. Iz pravomoćne kaznene presude Općinskog suda u Vukovaru, poslovni broj K-156/2022, proizlazi da je osiguranik tuženika Milorad Bolanović proglašen krivim jer je kritične zgode upravljao osobnim automobilom Audi A3, krećući se prilaznim kolnikom ka parkiralištu, započeo vožnju unatrag a da se prethodno nije uvjerio da takvu radnju može obaviti bez opasnosti za druge sudionike u prometu, uslijed čega je stražnjim dijelom vozila udario tužiteljicu koja se kretala kolnikom umjesto pješačkim nogostupom, te joj nanio tešku tjelesnu ozljedu. Ova kaznena presuda predstavlja snažan dokaz o protupravnom postupanju vozača osiguranog vozila i o uzročnoj vezi između njegove radnje i nastanka ozljeda tužiteljice. Sud je u parničnom postupku

vezan pravomoćnom osuđujućom kaznenom presudom glede postojanja kaznenog djela i kaznene odgovornosti počinitelja, pa slijedom toga nije bilo osnove dovoditi u pitanje da je osiguranik tuženika svojim protupravnim postupanjem uzrokovao prometnu nesreću.

7. Međutim, iz iste kaznene presude proizlazi i da se tužiteljica kretala kolnikom umjesto pješačkim nogostupom, a pitanje njezina doprinosa detaljno je razmotreno u ovom postupku prometno-tehničkim vještačenjem. Sud prihvaća nalaz i mišljenje prometnog vještaka Darka Konjevića kao stručan, logičan, argumentiran i usklađen s materijalnim tragovima, fotodokumentacijom, položajem vozila i iskazima sudionika. Vještak je u pisanom nalazu i njegovoj usmenoj dopuni naveo da se prometna nesreća dogodila na suhom asfaltno-betonskom kolniku/kolničkom prostoru parkirališta u ulici Olajnica u Vukovaru, da je do naleta vozila osiguranika tuženika na tužiteljicu došlo tijekom vožnje unatrag stražnjim desnim dijelom vozila, te da je vozač pravilnom prometno-tehničkom provjerom mogao pravovremeno uočiti pješakinju i prekidanjem radnje vožnje unatrag, usporavanjem ili promjenom smjera kretanja izbjeći nalet. Istodobno je vještak utvrdio da se tužiteljica nije kretala izgrađenim nogostupom niti obilježenim pješačkim prijelazom, da nije prelazila najkraćim putem, te da je i ona, da je kretanje prilagodila pravilima sigurnog prelaska preko kolnika i dužnom pažnjom na vozilo koje je bilo u pokretu, mogla izbjeći štetni događaj.

7.1. Na glavnoj raspravi 13. travnja 2026. prometni vještak izričito je ostao kod pisanog nalaza te je naveo da je analizirao radnje oba sudionika prometne nesreće i zaključio da postoje protupravna kretanja oba sudionika prije nesreće te da su oba sudionika pravovremenim uočavanjem i odgovarajućim radnjama mogla spriječiti nastanak prometne nesreće. U daljnjoj usmenoj dopuni vještak je pojasnio da intenzitet pažnje vozača pri vožnji unatrag ne ovisi o tome je li vožnja unatrag kratkotrajna ili je riječ o kratkoj udaljenosti, da je vozač pravilnom provjerom mogao uočiti pješakinju u trenutku kada je još mogao spriječiti nalet, ali i da je tužiteljica u trenutku početka prijelaza preko kolnika mogla uočiti položaj vozila i njegovo kretanje te promjenom smjera ili brzine kretanja izbjeći kontakt. Vještak je također naveo da je iskaz tužiteljice o načinu njezina kretanja u određenim dijelovima suprotan materijalnim tragovima i položaju zaustavljenog automobila, te da je tužiteljica definitivno udarena stražnjim branikom i srušena.

8. Sud je iskaz tužiteljice cijenio s posebnim oprezom, imajući u vidu njezin izravni interes za uspjeh u sporu i protek vremena od šetnog događaja do saslušanja. Njezin iskaz je u bitnome životan i uvjerljiv u dijelu u kojem opisuje sam događaj, posljedice udara, liječenje i tegobe koje trpi, međutim nije u cijelosti prihvatljiv u dijelu u kojem nastoji umanjiti vlastiti doprinos nastanku nesreće. Naime, njezino tvrđenje da se kretala praktično uz rub terase kafića i u zoni koja bi gotovo isključivala mogućnost njezina doprinosa nije u potpunosti sukladno zaključcima prometnog vještaka, koji je upravo na temelju objektivnih tragova, položaja vozila i mjesta kontakta utvrdio da je do kretanja tužiteljice došlo preko kolničkog prostora izvan obilježenog pješačkog prijelaza.

9. Iskaz svjedokinje Milke Tampelje sud prihvaća kao vjerodostojan u dijelu u kojem svjedokinja opisuje posljedice ozljeđivanja i pomoć koju je pružala tužiteljici nakon izlaska iz bolnice. Svjedokinja nije neposredno vidjela sam trenutak udara, već je došla ubrzo nakon nesreće, pa njezin iskaz nema odlučan značaj za rekonstrukciju dinamike samog šetnog događaja. Međutim, taj iskaz je važan u pogledu opsega privremene pomoći koju je tužiteljica trebala tijekom oporavka, budući da svjedokinja detaljno i uvjerljivo opisuje kako je tužiteljici pomagala pri ustajanju, obavljanju higijene, kuhanju, pranju, odlascima liječniku, kupovini i drugim kućanskim poslovima.

10. Na temelju tako provedenih dokaza sud utvrđuje da je osiguranik tuženika odgovoran za nastanak šetnog događaja jer je radnju vožnje unatrag poduzeo bez prethodne provjere može li to učiniti sigurno, pri čemu je mogao i morao uočiti pješakinju

i izbjeci nalet. Istodobno sud utvrđuje da je i tužiteljica doprinijela nastanku štetnog događaja jer se nije kretala obilježenim pješačkim prijelazom niti najkraćim i uobičajenim putem, već je prelazila kolnički prostor izvan obilježenog prijelaza, ne usmjeravajući dovoljnu pažnju na kretanje vozila koje je bilo u neposrednoj blizini i u pokretu. Polazeći od nalaza prometnog vještaka, sadržaja kaznene presude i svih okolnosti konkretnog slučaja, sud ocjenjuje da je doprinos oboje sudionika nastanku nesreće jednak, pa utvrđuje doprinos tužiteljice u omjeru od 50%, a 50% je doprinos osiguranika tuženika.

11. U odnosu na zdravstvene posljedice, sud prihvaća nalaz i mišljenje medicinskog vještaka dr. Marcela Marcikića kao stručan, jasan i uvjerljiv. Iz tog nalaza proizlazi da je tužiteljica u predmetnoj prometnoj nesreći zadobila teške tjelesne ozljede, i to višestruke prijelome desne potkoljenice i prijelome kostiju desne šake, da je bila operativno liječena, da je prolazila kroz intenzivne bolove različitog intenziteta i trajanja, da je trpjela primarni i sekundarni strah, da su zaostale trajne posljedice u vidu ograničene pokretljivosti desnog nožnog zgloba i smanjene funkcije desne šake, te da je zbog tih tjelesnih posljedica došlo do trajnog smanjenja životne aktivnosti od 15%. Vještak je također naveo da je tužiteljici u početnom razdoblju oporavka bila potrebna tuđa pomoć, i to 6 sati dnevno kroz mjesec dana, zatim 4 sata dnevno kroz 2 mjeseca, a potom 2 sata dnevno do odlaska na toplice, ukupno kroz razdoblje od 7 mjeseci, ali je u usmenoj dopuni jasno naveo da tužiteljici nije potrebna trajna tuđa pomoć, budući da je sposobna samostalno hodati, odjenuti se i obući, konzumirati hranu, održavati osobnu higijenu i pribaviti osnovne životne namirnice, premda uz pojačane napore. Sud u cijelosti prihvaća takvu stručnu ocjenu.

12. Sud prihvaća i nalaz i mišljenje psihijatrijske vještakinje prof. prim. dr. sc. Dunje Degmečić. Iz tog nalaza proizlazi da je tužiteljica nakon proživljene prometne nesreće razvila kronificirane psihičke smetnje u vidu depresivne epizode i posttraumatskog stresnog poremećaja, da je došlo do trajnih promjena u njezinu psihičkom funkcioniranju, snižene razine funkcioniranja i narušene sposobnosti svakodnevnog funkcioniranja, te da je zbog psihičkih posljedica predmetnog događaja došlo do trajnog smanjenja životnih aktivnosti od 10%. Vještakinja je u usmenoj dopuni vrlo jasno obrazložila da se ne radi tek o posljedicama životne dobi tužiteljice, već o kronificiranim psihičkim posljedicama konkretnog traumatskog događaja, koje su dijagnosticirane kliničkim pregledom, psihijatrijskom obradom i analizom dokumentacije. Sud nalazi takvo obrazloženje stručnim i uvjerljivim, tim više što ga medicinski vještak nije doveo u pitanje, već je izrijeком naveo da fizičko stanje tužiteljice nakon štetnog događaja dodatno pogoršava njezino psihičko funkcioniranje.

13. Stoga sud zaključuje da je tužiteljica u štetnom događaju i kao njegovoj izravnoj posljedici pretrpjela znatnu neimovinsku štetu u vidu fizičkih bolova, straha, duševnih bolova zbog smanjenja životne aktivnosti, naruženje lakog stupnja vrlo uočljivo trećima i povrede prava osobnosti, te da joj po toj osnovi pripada pravična novčana naknada u smislu članka 1100. Zakona o obveznim odnosima.

14. Prilikom odmjeravanja visine pravične novčane naknade sud je cijenio vrstu i težinu zadobivenih tjelesnih ozljeda, duljinu i složenost liječenja, činjenicu da je tužiteljica operirana, jačinu i trajanje fizičkih bolova, jačinu i trajanje primarnog i sekundarnog straha, naruženje, postojanje trajnih tjelesnih i psihičkih posljedica, životnu dob tužiteljice, opseg smanjenja životnih aktivnosti zbog tjelesnih posljedica od 15% i zbog psihičkih posljedica od 10%, objedinjeno usuglašavanjem 20%, kao i okolnost da su ove posljedice trajno utjecale na kvalitetu njezina svakodnevnog života, samostalnost i opće funkcioniranje. Cijeneći sve te okolnosti kao cjelinu, sud nalazi da bi pravična novčana naknada za neimovinsku štetu, da nije bilo doprinosa tužiteljice, iznosila 10.000,00 EUR.

15. Iz kalkulatora inflacije Državnog zavoda za statistiku (str.210 spisa) proizlazi da je inflacija od lipnja 2020. do prosinca 2025. iznosila 32,7%. Sud je pri odmjeravanju visine pravične novčane naknade imao u vidu i opće gospodarske prilike, uključujući izražen rast cijena i inflatorna kretanja u Republici Hrvatskoj u razdoblju nakon štetnog događaja, što utječe na realnu vrijednost dosuđenih iznosa, slijedom čega je naknadu odredio u nešto višem iznosu u odnosu na raniju sudsku praksu, vodeći računa o načelu pravičnosti i aktualnim društveno-ekonomskim okolnostima. Inflacija nije samostalna pravna osnova za povećanje naknade, ali ona utječe na visinu pravične novčane naknade kao korektiv kroz kriterij pravičnosti iz čl. 1100. ZOO-a. Uvažavajući naprijed navedeno dakle, rast troškova i inflatorna kretanja opravdano bi bilo navedeni iznos od 10.000,00 eura uvećati za 20% odnosno 2.000,00 eura, međutim na taj način bi sud probio visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, što nije dopušteno, te je tužitelju uvećana naknada neimovinske štete za 5% odnosno 500,00 eura, tako da pravična novčana naknada za neimovinsku štetu iznosi 10.500,00 eura. Naime, na ročištu od 13. travnja 2026. tužitelj se izjasnio da na ime neimovinske štete potražuje iznos od 10.500,00 eura umanjeno za 2.700,00 eura nesporno isplaćeno prije pokretanja postupka.

16. Za navesti je i da sud prvo treba utvrditi naknadu ukupne neimovinske štete, a zatim tako utvrđenu visinu štete umanjiti za omjer suodgovornosti ili doprinosa tužitelja i onda iza toga umanjiti tako dobiveni iznos za nesporno isplaćenu naknadu neimovinske štete. Takav način obračuna predstavlja prihvaćenu i ustaljenu sudsku praksu Vrhovnog suda RH koja je navedena u odluci broj Gzz-181/04-2 od 23.02.2005. na koju se taj sud poziva i u odluci Rev-472/2022-2 od 30. 8.2022.

17. Kako je utvrđeno da je tužiteljica doprinijela nastanku štetnog događaja u omjeru od 50%, njezino pravo na naknadu štete valja umanjiti za taj omjer, slijedom čega joj po osnovi neimovinske štete pripada iznos od 5.250,00 eura. Budući da je među strankama nesporno da je tuženik već isplatio tužiteljici iznos od 2.700,00 EUR upravo na ime neimovinske štete, taj je iznos valjalo uračunati u ukupno pripadajuću naknadu, tako da je po ovoj osnovi preostalo za dosuditi još 2.550,00 eura.

18. U odnosu na zahtjev za naknadu imovinske štete s osnove tuđe pomoći i njege, sud polazi od utvrđenja medicinskog vještaka i iskaza svjedokinje Milke Tampelje. Iako vještak nije utvrdio potrebu za trajnom tuđom pomoći, nedvojbeno je utvrđeno da je tužiteljici kroz duže razdoblje oporavka, posebice nakon izlaska iz bolnice, operativnog liječenja i za vrijeme otežane pokretljivosti, bila potrebna znatna pomoć druge osobe u obavljanju svakodnevnih životnih aktivnosti. Tu pomoć joj je faktično pružala sestra, što ne isključuje pravo na novčanu naknadu, budući da se i takva pomoć vrednuje kao imovinska šteta kada je potrebna kao posljedica štetnog događaja. Po slobodnoj ocjeni suda, vodeći računa o nalazu vještaka, trajanju oporavka i konkretnim okolnostima, pravična naknada za privremenu tuđu pomoć i njegu, da nije bilo doprinosa tužiteljice, iznosi 2.500,00 eura.

19. Primjenom utvrđenog doprinosa tužiteljice od 50% taj iznos se umanjuje na 1.250,00 eura. Kako je tuženik već na ime ove štete isplatio 300,00 eura, preostalo je za dosuditi još 950,00 eura.

20. U odnosu na trošak fizikalne terapije u iznosu od 96,00 eura, sud nalazi da je taj zahtjev osnovan. Tužiteljica je dostavila račun za navedeni iznos, a iz medicinske dokumentacije i nalaza vještaka proizlazi da je fizikalna terapija bila u uzročno-posljedičnoj vezi s liječenjem ozljeda zadobivenih u predmetnoj prometnoj nesreći. Stoga je tužiteljici po toj osnovi, nakon umanjenja za 50% zbog njezina doprinosa, valjalo dosuditi iznos od 48,00 eura.

21. Zahtjev za naknadu štete zbog uništene proteze u iznosu od 300,00 eura sud nije prihvatio. Istina je da je tužiteljica u svom iskazu navela da joj je uslijed pada i udara proteza oštećena, te da je novu protezu platila 800,00 eura, ali za zahtijevani iznos od 300,00 eura nije priložila račun niti drugi vjerodostojan dokaz iz kojeg bi bilo moguće

utvrditi da je upravo u toj visini nastala šteta, niti je dostavljena dokumentacija o vrijednosti uništene proteze ili trošku njezine sanacije odnosno zamjene. Sama izjava tužiteljice, bez odgovarajuće materijalne potkrijepe, nije dovoljna za sigurno utvrđenje visine ove imovinske štete. Zbog toga je taj dio tužbenog zahtjeva odbijen kao neosnovan.

22. Slijedom svega izloženog, sud nalazi da tužiteljici pripada: na ime neimovinske štete 2.550,00 eura, na ime privremene tuđe pomoći i njege 950,00 eura, na ime troška fizikalne terapije 48,00 eura, odnosno ukupno 3.548,00 eura.

23. Zahtjev preko dosuđenog iznosa, a do zatraženih 7.800,00 eura na ime neimovinske štete, 96,00 eura troška fizikalne terapije, valjalo je odbiti kao neosnovan. Osim toga tužitelj je odbijen i sa zahtjevom za naknadu štete na ime proteze u iznosu od 300,00 eura.

24. O imovinskoj štete sud je odlučio temeljem odredbe čl. 1095. st. 1. Zakona o obveznim odnosima.

25. U pogledu zateznih kamata, na dosuđenu neimovinsku štetu tužiteljici pripadaju zatezne kamate od dana podnošenja odštetnog zahtjeva od 28.6.2024., odnosno od dospijeca obveze osiguratelja, pa do isplate, dok na dosuđene iznose imovinske štete kamate pripadaju od dana presuđenja 24. travnja 2026. do isplate, sve sukladno odredbama Zakona o obveznim odnosima. Stopa zatezne kamate određena je primjenom odredbe čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima.

26. Sud je savjesno i brižljivo ocijenio svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno u smislu čl. 8. ZPP-a.

27. VPS je 10.300,00 eura. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi članka 154. stavka 4. Zakona o parničnom postupku. Tužiteljica je uspjela samo djelomično, dok je tuženik također uspio s dijelom svojih prigovora, uključujući prigovor doprinosa od 50% i dio osporene visine štete. Imajući u vidu konačan omjer uspjeha stranaka u približno jednakom dijelu, prirodu spora i činjenicu da je tuženik odgovornost za štetni događaj osporavao samo djelomično, sud nalazi pravičnim odlučiti da svaka stranka snosi svoj trošak postupka.

U Vukovaru, 24. travnja 2026.

Sudac
Ivica Grubišić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba na Županijski sud. Žalba se podnosi u tri primjerka u roku 15 dana od dana objave presude putem ovog suda.

Dostaviti:

1. Tužitelju po punomoćniku odvjetniku Ivan Ergotić
2. Tuženiku po punomoćniku odvjetniku Zlatko Zvonarević

Broj zapisa: **9-30887-1e729**

Kontrolni broj: **0eae0-17e4a-d8484**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Vukovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.